

Piše: Ana Poklepović

„Prilikom stvaranja nikad ne idem s kalkulacijom 'koliko ljudi će to kupiti'. Moj je glavni pokretač za stvaranje želja da pokažem što znam i opravdam taj talent koji mi je povjeren. I nekako sam uvjeren da je pravi pristup stvaranju upravo taj da radimo iz neke svoje zone genijalnosti.“ – **Josipa Maras**, umjetnica i poduzetnica, vlasnica brenda Studijo - Zagreb

Talent i poduzetnička vizija omogućili su mi da danas živim velike snove

U isto vrijeme i nježnu i snažnu poduzetničku priču Josipe Maras odlikuju autentičnost i bezvremenska umjetnost. Svaku svoju tapetu Josipa je pažljivo osmislila i svojom rukom oslikala. Iako je Josipin rad već nekoliko puta proglašen najboljim na svijetu i broj klijenata obara sve rekorde, Josipa tomu pristupa smireno i mudročću svojih predaka nastavlja ono što najbolje zna i u što vjeruje – predano raditi. Razgovor s inspirativnom osobom kao što je Josipa Maras mogao bi izlaziti u nastavcima nekoliko idućih godina zaredom, no nakon sadržaja koji smo za

ovaj broj zajednički kreirali, ostaje vam da sami istražite tko i što se sve krije iza brenda Studijo i najljepših tapeta svijeta.

Krenimo od kraja. Lokacija je Milano. Naslov u medijima, u studenome 2023., glasi ovako: „Hrvatska tapeta Josipe Maras ponovno proglašena najboljom na svijetu“. Zanima me, kakav je osjećaj? Kako su „Žitna polja“ zavladała svijetom?

Osjećaj je predivan! Iako je sarkazam utkan u moj DNK, u ovakvim situacijama nema prostora za sarkastičan odgovor.

😊 Naime, odmah sam znala da Žitna

polja imaju vrijednost izazvati globalnu pažnju radi bogate tematike koja je obrađena u tom dizajnu, ali svejedno sam bila jako skeptična oko nagrada, potpuno uvjeren da nema šanse da i treću godinu zaredom pobijedimo, pored svih svjetskih velesila u svijetu dizajna. Srećom, uvijek ima šanse!

Je li sve ovo što se događa ispunjenje nekog davnog sna djevojčice iz Vitine koja je voljela slikati i njezina djeda Martina koji je gorljivo vjerovao u nju? Apsolutno! Doslovce se svaki dan osjećam kao da budna sanjam. Ja sam

Josipa Maras

sebe uvijek zamišljala kao neku osobu koja je sretna i posložena, koja nešto crta, ima lijep ured i u restoranu ne mora čitati jelovnik zdesna nalijevo. Otkad se pamtim, pamtim i te želje. Ta strast prema slikarstvu i osjećaj dok stvaram je nešto što obožavam i nešto od čega nisam mogla niti htjela pobjeći.

Puno se toga lijepog dogodilo tijekom 2023. godine. Početkom studenoga otvoren je Studijo Boutique Factory u kojem će publika moći doživjeti iskustvo stvaranja zidnih tapeta i svu Vašu umjetnost uživo. Odakle Vam ideja za to?

Ideja malo jasnijih obrisa dogodila se prije malo manje od dvije godine. U trenutku kada smo pokrenuli svoju proizvodnju,

uložili smo sva raspoloživa sredstva i mjesecima se tuširali „hladnim tušem“ jer sustav nije bio dobro posložen. Itekako zanimljivo i vrijedno iskustvo! Prema riječima financijskih analitičara, kažu da u takvim situacijama firme propadnu. I baš u tom trenutku meni u glavu ulaze slike predivnih ureda na odličnoj lokaciji, s proizvodnjom pod istim krovom koja izgleda najljepše što može izgledati. Unatoč velikim strahovima, poslušali smo intuiciju i krenuli u potragu za svojim poslovnim objektom. Ideja je bila pružiti nama koji radimo unutra jedno predivno okružje, a ljudima koji nam svakodnevno dolaze - posebno iskustvo, točnije jedan neobičan i sofisticiran showroom u kojem se na jednome mjestu

može doživjeti cjelokupni proizvodni proces, od skiciranja do pakiranja. Ljudi koji dolaze k nama su arhitekti, dizajneri, ljudi koji se nalaze u fazi opremanja vlastitog interijera, investitori i općenito zaljubljenici u interijere.

Govoreći o brendu Studijo kao biznisu, brojke bilježe samo uzlaznu putanju. Je li trebalo proteći onih famoznih 5 godina, koje poduzetnici često spominju, kao neko razdoblje nakon kojeg sve prirodno počinje rasti ili mislite da je formula uspjeha u nečem drugom?

Iako smo u prvih 5 godina postojanja brenda Studijo napravili jako puno, ja nekako osjećam da smo tek sad na početku. Osjećam da smo se tek sad naoružali zavidnom artiljerijom kojom možemo napasti velika tržišta. Sad imamo vlastitu proizvodnju velikih kapaciteta, imamo odličan tim i super posložen sustav. To što mi je muž bio korporacijsko dijete 12 godina itekako je vidljivo u našem malom sustavu.

Ono što smatram formulom uspjeha jest broj radnih sati x pametna vizija. U broj radnih sati uključujem i činjenicu da ja kontinuirano crtam od 5 godine, a vjerojatno i ranije. Kroz cijelu osnovnu i srednju školu te za vrijeme studiranja, ja sve svoje slobodno vrijeme koristim za crtanje i slikanje. Ne mislim pritom na slobodno vrijeme nedjeljom, kad pada kiša i još je kraj mjeseca, pa ionako nemaš kamo ići s tankim budžetom, pa crtaš. Mislim na slobodno vrijeme koje sama stvaram, za koje se borim, za koje što prije raščistim glavne obveze da bih mogla sjesti i crtati. To je vrijeme moga prvog godišnjeg odmora koji u cijelosti provodim u Zagrebu i cijelo ljeto crtam u potkrovlju bez klime dok se moje društvo kupa na moru. Od svih tih izložbi do trenutka pokretanja ilustracija, ja sam u financijskom smislu profitirala ukupno 200 eura. Znači, od tog trenutka ja sam imala više od 200 ozbiljnih slika koje više po cijeloj kući, uključujući i garažu, više od 10 izložbi, više od 300 nacrtanih konja i bezbroj slika koje nikad nisu dobile okvir jer mi nisu bile dovoljno dobre da im se dodijeli komad zida. Sa 24 godine prodajem tu prvu sliku i prvi put zarađujem od slikarstva iznos od 200 eura. Ako se netko pita kako sam ih potrošila – najpametnije moguće! Vodila sam sestru na ručak. 😊 I to je formula uspjeha! Uložite sve svoje

Josipa Maras

talente, snage i ostale resurse u nešto što zaista volite i strpljivo čekajte! Meni je trebalo samo 20 godina slikarstva.

Koja su najjača sjećanja kad razmišljate o svojim počecima? Što bi današnja Josipa rekla tadašnjoj Josipi? 😊

Samo bih se tapšala po ramenu i zadovoljno klimala glavom. Ja sam jako sretna što je ona mala Josipa vidjela ovu veliku Josipu dok je gabaritima bila za 50% manja. Mala Josipa vidjela je Josipu kakva želi biti i svakim je danom radila bar po jedan mali korak prema ovoj Josipi danas. Naravno da većina tih koraka u tim trenucima nije bila logična promatračima sa strane, ali srećom, Josipa je crtala svoje krugove. Ono za čime sam žudila jest da mi je netko prije 5 – 10 - 15 godina i više rekao, „samo vjeruj, bit će tako kako sanjaš“, ali to ti nema tko reći nego tvoj vlastiti glas i tvoja vjera koja je primarni faktor u cijeloj priči.

Ono što su Vam u početku bila slikarska platna, danas je za Vas bilo koji zid, nečija spavaća soba, dnevni boravak, prostor u kojem ljudi rado borave. Izašli ste doslovno izvan okvira. Je li razmišljanje „izvan okvira“ ključ uspjeha?

Takav način razmišljanja je itekako ključan za sve stvari koje donose neku promjenu na tržištu. Nekima takvo razmišljanje dolazi intuitivno i prirodno, netko taj način trenira uz malo talenta. Svakako je stavka kojoj valja dati na važnosti ukoliko želimo stvarati. I taj način je predivan ako ga uspijemo prelići i u druge aspekte naših života.

Vaše tapete i nazivima i sadržajem odišu autentičnošću. Koliko Vam je važna autentičnost i koje bi bile TOP 3 stvari do kojih izuzetno držite u svom poslu?

Autentičnost je definitivno jedna od TOP 3. Super ste mi postavili pitanje, pa se sad moram misliti samo još za dvije stavke. 😊 Autentičnost, samodisciplina i integritet su u njihovih TOP 3.

U poduzetništvu je, kao i u životu, zakon privlačnosti itekako prisutan. Koji bi, prema Vašem iskustvu, bio ključ koji otključava prava vrata i srca do klijenata / publike i na koji način se obostrano privlačite prilikom narudžbi i izrade tapeta?

Mislim da će svatko naći neki svoj ključ, samo je poanta da pogodimo bravu. Autentičnost je iskra kojom palim

ostale pogone. Ja jednostavno prilikom stvaranja nikad ne idem s kalkulacijom „koliko ljudi će to kupiti“. Moj glavni pokretač za stvaranje je želja da ja pokažem što znam i opravdam taj talent koji mi je povjeren. I nekako sam uvjeren da je taj pristup stvaranju, kada to što radimo – radimo iz neke svoje zone genijalnosti, itekako dobar pristup.

Često ističete kako je Vaš najbliži suradnik i kolega zapravo pomno odabran. Goran je Vaš suprug koji pruža ogromnu potporu u tehnikacijama koje možda nekad i dokidaju kreativnost. Koliko vam općenito znači muževa potpora, potpora sestara, Vaše obitelji, ali i vašeg tima ljudi s kojima radite?

Goran je najveći benefit Studija. Studijo je u koroni u mnogočemu profitirao, s novim kolegom koji dolazi iz naftnog svijeta, posebno je dobio na važnosti. Goranovo znanje, iskustvo i kompetencije bile su od ključne važnosti za širenje i brzi rast Studija. Ali takva podrška i rasplet događaja u Studiju samo su posljedica Goranova karaktera. On je netko tko meni zadnjih 15 godina svakodnevno daruje najljepši mogući osjećaj, a to je „sloboda“. Slobodu da radim, živim i dišem onako kako sam

Josipa Maras

sanjala, da imam njegovu podršku i kad se moje ideje i vizije čine sve, samo ne lako ostvarive. On je i u tim trenucima vjerovao u mene i davao mi krila s takvom lakoćom kakva se rijetko sreće. Osim Gorana, tu je moja obitelj, sestre, roditelji i svekrva. lako smo svi dosta raštrkani i nemam priliku uživati sa svima njima na dnevnoj bazi, itekako dobro znam kolika smo podrška jedni drugima i to je ona vrijednost koju želim prenijeti na svoju djecu. Ljudi su temelj na kojima Studijo počiva i sretna sam što smo uspjeli okupiti tim ljudi jednakih vrijednosti.

Od koga ste naslijedili kreativnost, kako je čuvate u sebi i u čemu pronalazite inspiraciju?

Od mame! lako je moja mama revizorica, ona je jako kreativna osoba. Budući da je odrasla bez oca, tijekom svoga studiranja počela je šivati vjenčalice. Prvo iz hobija, a kasnije joj je to godinama bio paralelan izvor prihoda i inkubator njezina poduzetništva. Majčin otac, moj djed kojeg nikad nisam upoznala, navodno je bio vrlo darovit i vješt rukama. Sve igračke koje je mama imala, on je izradio. Pa je tako moja mama šivala lutkice i životinjice mojoj djeci. Što se tiče moje inspiracije, pronalazim je na svakom koraku. Obožavam kombinaciju obiteljskih putovanja i lijepih interijera s dugim šetnjama ili trčanjima negdje

duboko u prirodi. Overdose interijera i umjetnosti uz detox u prirodi i samoći s dobrom fermentacijom, bio bi moj recept za inspiraciju. Ali inspiracija je najmanji problem. Realizacija je nešto čemu valja dati na važnosti.

Spominjali ste pratiteljice i pratitelje na Instagramu koji su Vam u ključnim životnim trenucima pružali veliku potporu. Koliko su društvene mreže pomogle vašem biznisu i na koji način?

Na mom putu ogromnu ulogu imaju društvene mreže. Neizmerno sam zahvalna na činjenici da živim u ovom dobu. Da sam se rodila ranije, pa za kruh trebala zarađivati prodajući traperice iz gepeka, sumnjam da bih osvanula u ovakvom nekom časopisu. Mreže su genijalna stvar za sve i zaista je bezbroj načina da iz njih izvučemo puno toga dobroga. Ključna stvar kod korištenja mreža jesu svijest i preuzimanje odgovornosti.

Je li i vaše poduzetništvo, kako tvrde prekaljeni poduzetnici, onaj dragocjen put tijekom kojeg o sebi naučimo sve ono što u nekim drugim, uobičajenim okolnostima, nikada ne bismo naučili i postanemo osobe kakve nikada ne bismo postali?

Apsolutno da! U tom osobnom razvoju ja sam još imala privilegij da prođem

intenzivan program školovanja u kojem se glavni predmeti istovremeno i slušaju i polažu. Taj program nema popravnih ispita ni dekanskih rokova. Samo nove lekcije kao nagrada za prijedeno građivo. Ja sam uz poduzetništvo polagala ispite iz predmeta kao što su: „Majčinstvo“, „Majčinstvo u odsutnosti oca“, „Majčinstvo i poteškoće u razvoju“, „Majčinstvo i poduzetništvo“, „Razvijanje firme“, „Razvijanje i dizajniranje proizvoda“, „Pokretanje proizvodnje u Hrvatskoj“ i brojne druge.

Danas ste inspiracija mnogima. Kako druge potaknuti da izađu iz svojih ljuštura i prezentiraju sve ono lijepo što nose u sebi?

Rekla bih ovako: „Sanjajte velike snove i raščlanite ih na male operativne zadatke!“ ■

U ovo blagdansko vrijeme koje je pred nama želim svim poduzetnicama i poduzetnicima, svim vašim čitateljima, svima nama, samo zdravlja, zdravlja, zdravlja. Sve ostalo se da improvizirati! / Josipa Maras